

Harjoitus: Keskustelkaa puhumisen pelosta

Tavoite

Lapselle annetaan ikään sopivalla tavalla tietoa puhepelosta sekä keinoista sen helpottamiseksi. Samalla lapsen ja lähiaikuisten välinen luottamussuhde vahvistuu.

Ohje

Lapselle on hyvä kertoa seuraavat asiat.

1. Olet huomannut, että puhuminen jännittää lasta joissakin tilanteissa.
2. On paljon muitakin lapsia, jotka jännittävät puhumista. Kaikki ihmiset pelkäävät tai jännittävät jotakin. Voit kertoa esimerkin omasta elämästäsi.
3. Sinä ja muut läheiset tiedätte, ettei lapsi ole puhumaton tarkoituksella.
4. Puherohkeutta voi harjoitella. Aikuiset auttavat siinä.
5. Harjoittelussa ei ole kiire. Sopivat tavat etsitään yhdessä.

Voit käyttää harjoituksen tekemisessä apuna alla olevaa tarinaa. Voit vaikka näytellä sen lapselle pehmoleluilla tai käsinukeilla!

Voit hyödyntää myös tekstiä, joka löytyy Mistä on kyse? -osion sivulta Miten kertoa lapselle puhejännityksestä?

Ompu Orava on vilkas ja iloinen. Se juoksentelee pitkin oksia ja leikkii sisarustensa kanssa. Se on utelias ja kyselee välillä niin paljon, etteivät vanhemmat ehdi miettiä vastauksia!

Ompu Orava kerää kysymyksiä talteen aarrearkkuun. Sieltä ne voi ottaa esiin, kun vanhemmilla on taas aikaa. Sinne voi laittaa myös vastauksia, ihmettelystä ja huudahduksia. Ompu Orava on kerännyt sinne myös paljon tärkeitä ja mukavia muistoja. Ompu Orava juttelee niistä usein sisarustensa ja vanhempiansa kanssa.

Ompu Oravan pihamaalla asustaa myös Vahtikoira Viki. Kun Vahtikoira Viki haukkuu, napsahtaa Ompu Oravan aarrearkku tiukasti kiinni. Tärkeät muistot, kysymykset ja vastaukset pysyvät siellä hyvässä tallessa silloinkin, kun tapahtuu jotakin pelottavaa!

Vahtikoira Viki haukkuu kuitenkin hyvin usein. Se haukkuu, jos Ompu Orava hyppää naapuripuuhun tapaamaan serkkujaan. Se haukkuu, kun Ompu Orava juoksee Kuusi Aidan päiväkotiin ja haluaisi leikkiä muiden oravalasten kanssa. Se haukkuu, jos peltohiiriäiti kysyy Ompu Oravalta jotakin.

Ja aina, kun Vahtikoira Viki haukkuu, napsahtaa Ompu Oravan aarrearkku kiinni eikä Ompu Orava saa sanottua mitään. Ompu Oravaa harmittaa. Hänellä olisi niin paljon sanottavaa!

Ompu Oravan kotipuussa asuu myös Viisas Pöllö.

Yhtenä päivänä Ompu Orava harmitteli aarrearkun sulkeutumisia ihan ääneen. Viisas Pöllö sattui nuokkumaan viereisellä oksalla. Se valpastui, kun kuuli Ompu Oravan sättivän itseään ja Vahtikoira Vikiä.

”Hmm, Vahtikoira Viki pitää meistä huolta, eikö vain?”, tuumasi Viisas Pöllö Ompu Oravalle.

Omppu Orava niiskutti: "Kyllä vain, mutta kun se on niin herkkä! Se haukkuu aina, kun lähdän kotipuusta mihinkään!"

Viisas Pöllö vihelteli hiljaa: "Niin, niin se haukkuu, aina! Sinä olet sille niin tärkeä! Hmm, hmm. Vahtikoira Viki ei ole tainnut huomata, että olet jo kasvanut ja osaat juosta jo aika kovaa."

Omppu Orava tuhahti ja lähti juoksemaan. Se loikki oksalta toiselle pöllön ympäri, uudelleen ja uudelleen. "Minä osaan juosta ja loikkia, näin nopeasti!", Omppu Orava huuteli ja loikki.

Viisas Pöllö myönteli, seurasi Omppu Oravaa katseellaan ja laittoi lopulta silmät kiinni. Omppu Orava huokaisi ja istahti takaisin Viisaan Pöllön viereen.

"Mikä auttaisi Vahtikoira Vikiä huomaamaan, etten ole enää ihan pieni?", pohti Omppu Orava.

"Olisiko siitä apua?", Viisas Pöllö mietti ja leyhytteli siipiään. "Hmm. Ehkä. Tai sitten ei. Tai voi olla."

Omppu Orava polki kärsimättömänä paikoillaan.

Viisas Pöllö lähti lentoon, ja Omppu Orava juoksi perään. Viisas Pöllö laskeutui Vahtikoira Vikin koirankopin katolle.

Vahtikoira Viki alkoi haukkua. Omppu Orava jäykistyi paikalleen. Omppu Orava ei pystynyt kertomaan Vahtikoira Vikille, ettei nyt tarvitse pelätä, että Viisas Pöllö vain tuli kylään.

Viisas Pöllö leyhytteli siipiään, hitaasti ylös ja alas. Vahtikoira Viki rauhoittui ja unohti lopulta haukkua, kun se seurasi Pöllön siipien liikettä. Vahtikoira Vikin pamppaileva sydän hidasti vauhtia ja hengitys tasaantui kulkemaan siipien tahtiin. "Ai Viisas Pöllöhän se siinä, siinä on vain Viisas Pöllö! Ja Omppu Oravainen, kas, sinäkin siinä!"

Omppu Orava sai äänensä takaisin. Omppu Orava oli niin iloinen, että halasi Vahtikoira Vikiä.

Vahtikoira Viki rentoutui halauksesta lisää. Se pysähtyi uteliaana katsomaan, kuinka hienoja kuperkeikkoja Omppu Orava osasi tehdä.

"Minä osaan jo puhua ja juosta, huomaatko!", huusi Omppu Orava Vahtikoira Vikille. "Huomaanhan minä, huomaanhan minä! Aina en vain muista!"

Vahtikoira Viki haukkui edelleen herkästi.

Kun Omppu Orava juoksi serkuilleen, se kävi ensin muistuttamassa Vahtikoira Vikiä: "Muistathan, osaan jo puhua ja juosta oikein lujaa!" Omppu Orava halasi Vikille lisää rohkeutta, ja Viisas Pöllö leyhytteli sille siipiään.

Ja kun Omppu Orava juoksi päiväkotiin, se kävi ensin halaamassa Vahtikoira Vikiä ja Viisas Pöllö auttoi leyhyttelemällä siipiään.

Vähitellen Vahtikoira Viki oppi, ettei tarvitse haukkua, kun Omppu Orava lähtee kyläilemään tai päiväkotiin. Se oppi odottamaan Omppu Oravan halausta ja heilutti häntää. Ja joskus, kun Omppu Orava oli lähdessä oikein kauas, Viisas Pöllö tarjosi Vikille aivan erityisen mehevän herkkupalan.

Vahtikoira Viki haukkui enää harvoin. Omppu Oravan aarrearkku pysyi yhä useammin auki. Juttua riitti sekä serkuilla että päiväkodissa. Ja kun Omppu Orava lähti kouluun, Vahtikoira Viki ja Viisas Pöllö kulkivat hänen mukanaan. Omppu Orava tiesi, että yhdessä he selviäisivät tilanteesta kuin tilanteesta!